

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

4. Christus exemplo suo docuit honorum fugam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

na celsisse. Quem isti honorem merentur, quibus potior est præcedendi, quàm viacendi gloria? *Quorum vita*, ut Epicharmus dixit, *est uter inflatus?* Plinius certe, ut ab origine nostra humili nobis ipsis sensum infigeret, ita scripsit: *Miseret atque etiam pudet estimantem, quàm sit friuola animalium superbissimi origo, cum plerumque abortus causa fiat odor à lucernarum extinctu. Hic principis nascuntur tyranni, hic carnifex animus. Tu qui corporis viribus fidis, tu qui fortuna munera amplexaris, & te ne alumnium quidem eius existimas, sed partum: tu cuius semper in victoria est mens, tu qui te Deum credis, aliquo successu tumens, tanti perire potuisti: atq; etiam hodie minoris potes, quantulo serpentis iclus dente: aut etiam, ut Anacreon Poëta, acino vna passe: ut Fabius senator prætor, in lactis haustu uno pilo strangulatus. Is demum profectò vitans aqua lance pensitabit, qui semper fragilitatis humana memor fuerit.* In huac modum Ethnicus suam expendit vilitatem.

Vide Clem.
Alexand. 4.
Strom cap. 4.
Plin. lib. 7.
hist. c. 7.

IV.
Matth. 11. 29.

Sed multò adhuc illustriora sunt, apud Christianos, exempla honoris repudiati, aut depositi. Nimirù ab ipso Christo, magistro humilitatis, profundiora illi virtutis fundamèta didicerunt. Quid enim eo humilius, qui videns, quòd Mundi superbia eò usq; ascendisset, ut Dei maiestatem sibi homines vsurparent, voluit hominis formam accipere, ut profundissima humilitate insolentissimã superbiam curaret? Itaque non in regia, sed in stabulo natus, inter bruta animalia in præsepio iacuit; non purpura, sed communis panni tunica vestitus incessit; cum eum regem facere vellent, fugit; opprobrijs satiatus est; accusatus falsò, iudicatus iniuste; crudelissimè interfectus est; & cum iniquis deputatus, infami genere mortis affectus, inter latrones, in furca, medius pependit. In hoc exemplar inspicere nos iubens Apostolus ait: *Hoc enim sentite in vobis, quod & in Christo IESU: qui cum in forma Dei esset, non rapinam arbitratus est, esse se equalem Deo: sed semetipsum exinanivit formam serui accipiens, in similitudinem hominum factus, & habitu inuentus ut homo. Humilianit semetipsum factus obediens usq; ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod & Deus exaltavit illum, &c.* Nempe per hanc viam itur ad gloriam; dumq; falsus honor contemnitur, ad verum & perennem peruenitur. Ut ergo, qui se comuat, adhibent speculum; ita qui se Deo adornant, Chri-

Luc. 2. 7.

Ioan. 6. 15.

Phil. 2. 5.

Chri-

Christum sibi proponunt imitandum; ut discant se humiliare, & cum illo volunt exaltari. Michaelis senioris parsimoniam exosi milites cum populo, Imperatorem salutarunt Isaacium Comnenum, patriarcha adiuuante ac comprobante: qui cum Comneno plurimum faueret, Imperatorem senem regia egredi iussit. Cum Imp. Pontificibus à Patriarcha missis dixisset: Quid mihi pro Imperio redditus? Hi vero caeleste regnum illi pollicerentur: illico abiectis Imperij insignibus, regia exiit, cum non amplius uno anno imperasset: postq̄, hoc non diu superstes, vitam cum morte commutauit. Non hic sponte quidem imperium deposuit antè, quàm intelleret, quid eius loco esset recepturus; postquam autem intellexit, illico abiectis Imperij insignibus regia exiit.

V.

Rosveid,
lib. 5. libell.
15. de Hu-
milit.

Ephes, 4. 1.

Vtiq; igitur magnum habuit ereptæ sibi dignitatis solatium. Quis enim non ærea aureis commutaret? Quo fine etiam in vitis Patrum senex quidam dixit: *Qui plus quàm dignus est honoratur aut laudatur, amplius patitur detrimentum; qui autem non fuerit omnino ab hominibus honoratus, hic desuper glorificabitur.* Immo, qui caelestem gloriam sperant, in ipsa solent ignominia, in vinculis, in squallore carcerum summam gloriam collocare. *Obsecro vos ego,* ait Apostolus, *vinctus in Domino, ut dignè ambuletis vocatione, qua vocati estis.* Grandia persuasurus, ut sibi auctoritatem faciat, titulum grandem apponit: *Ego vinctus in Domino.* Alius dixisset: *Ego Dei gratia Princeps, Rex, Imperator, &c.* At Paulus ait: *Ego vinctus in Domino.* Præclarum honoris nomen, in ergastulo, in Tulliano, in vinculis esse, vbi solent fures & latrones attineri. Numquid ob hoc potiùs contemnent te Ephesij, ó Paule? cur non scribis: *Ego Doct̄or gentium?* cur non: *Ego qui ad tertium raptus sum calum?* cur non: *Ego qui tot miracula feci?* &c. Alius sibi nomen facturus, annulos digitis inseruisset, torques aureos collo inieciisset; tu compedes & vincula iactas; quam hæc insignia tibi reuerentiam procurabunt? Apud filios huius sæculi nullam, apud filios Dei maximam. Si enim gloriosum est, multas aduersas in pectore cicatrices, pro patria acceptas, posse ostendere; quid erit, propter Dominum alligari, ter virgis cadi, lapidari, catenis ferreis oneratum in loco renebroso atque horrido iacere? non ob rapinas, non ob abacta pecora, non ob eadem factã, non ob viola-
tum